

Нова правдива дорога життя

Розумні зрозуміють це, а розумні ті, хто заповіді Божі виконує. Всі інші не зрозуміють цього; бо в заповідях Божих уся Мудрість Небесна

Бог наш – на небесах і на землі, творить усе, що хоче (Пс 115,3). З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться, щоб знищити Ассура у землі Моїй і розтоптати його на горах Моїх; і спаде з них ярмо його, і зніметься тягар його з рамен їхніх». Таке визначення, ухвалене про усю землю, і ось рука, простягнута на усі народи, бо Господь Саваоф визначив, і хто може скасувати це? рука Його простягнута, — і хто відверне її? (Іс 14,24-27)

Любі мої читачі! Кожен із вас легко може прочитати: «Бог наш на небесах», але подумай, чоловіче чи жінко: «Хто був на небі? Хто бачив Бога, щоб міг нам що-небудь про Нього розказати?» Нема ніде такого чоловіка, який би був на небі і щось би нам пояснив про Бога.

Тут треба подумати? Але думай скільки хочеш і нічого не надумаєш. Ходімо, читачу, брате, до Бога. Ім'я Бога – Слово Боже; так нам сказав служитель Божий Іван (див.: Одкр 19,13). Слово Боже не далеко від нас, написано: «[...] Не кажи в серці твоєму: «Хто зійде на небо?», тобто Христа звести додолу. Або: «Хто зійде в безодню?», тобто Христа з мертвих підняти. Але що говорить Писання? «Близько до тебе слово, в устах твоїх і в серці твоїм», тобто слово віри, яке проповідуємо, бо якщо вустами твоїми будеш сповідувати Ісуса Господом і серцем твоїм вірувати, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся» (Рим 10,6-9).

Тепер ми дізналися, що ім'я Бога – Слово Боже. Що ж ми повинні робити зі Словом Божим? «Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією силою твоєю, і всім розумом твоїм, і ближнього твого — як самого себе» (Лк 10,27). Хіба це нова заповідь? Ні. Ця заповідь вічна; бо вона дана давньому Ізраїлю: «Слухай, Ізраїлю: «Господь, Бог наш, Господь єдиний є; і люби Господа, Бога твого, усім серцем твоїм, і всією душею твоєю і всіма силами

твоїми. І нехай будуть слова ці, які Я заповідаю тобі сьогодні, у серці твоєму [і в душі твоїй]» (Втор 6,4-6). Читачу-брате, чи є в тебе в серці заповідь Божа? Як нема, то прийми її сьогодні. Ми вже пізнали, що Бог називається Словом Божим. Нам треба ще пізнати небо. Читаємо: «Бог наш живе на небесах», а в іншому місці читаємо: «Я живу на висоті *небес* і у святилищі, і також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15). Ісуса Христа звинувачували, що Він – Самарянин, що має в Собі біса. Відказав Ісус: «Я біса не маю, а шаную Отця мого; ви ж не шануєте Мене». З цього робимо висновок, що є біси і небіси. Бог наш живе у пророках, у повній святині – Ісусі Христі і в Апостолах – це і є небеса. Для кращого зрозуміння наведу ще слово Боже: «І Я вкладаю слова Мої у уста твої, і тінню руки Моєї покрию тебе, щоб упорядкувати небеса й утвердити землю і сказати Сіону: «Ти – Мій народ» (Іс 51,16).

Читачу, брате! Чи ж нема небес, що їх треба будувати? Подумай. Тут мудрість! А тому остерігайся навчати іншого, доки сам не навчишся. «У пророків написано: «І будуть усі навчені Богом. Кожен, хто чув від Отця і навчився, приходять до Мене» (Ін 6,45). Подивися! Скільки побігло брехунів і обманників із Євангелієм у руках і скількох підвели людей, і відвернули від заповідей Божих, а поставили свої: воскресіння і свята і т. ін. Що говорить до таких Христос? «Горе вам, книжники і фарисеї, лицеміри, що обходите море і сушу, щоб повернути хоч одного; і коли це станеться, робите його сином геєни, удвічі гіршим за вас» (Мф 23,15).

Слава Богу, ми пізнали Бога, дізналися, на яких небесах Він живе. Ще нам треба взнати, що Він хоче робити на землі. Тепер можемо говорити ясно, голосно, на цілий світ, що Бог-Отець, Дух Святий, у пророках, в Ісусі Христі й Апостолах жив, їхніми устами промовляв і їхніми руками у Книгу Життя – Біблію записав, а нам у ці останні дні зрозуміти дав. Так засвідчив наш Господь Ісус Христос: «Того дня знатимете, що Я в Отці Моїм, і ви в мені, і Я у вас».

«Так говорить Господь Саваоф: «Не слухайте слів пророків, які пророкують вам – вони обманюють вас, розповідають мрії серця свого, а не від уст Господніх. Вони постійно говорять тим, які зневажають Мене: «Господь сказав: «Мир буде у вас». І всякому, хто чинить за впертістю свого серця, говорять: «Не прийде на вас лихо» (Єр 23,16-17).

Ми, свідки Божі, через Слово Боже пізнали Бога, через пророків пізнали Його визначення, пізнали День суду Його, що суд Божий уже йде: Бог воздає кожному за його ділами. Але оскільки Бог довготерпеливий і багатомилостивий, і не хоче таємно нічого робити, нікого не хоче таємно засудити, то ще через нас навчас: «[...] так говорить Господь Саваоф: «Наверніться до Мене, — [...] і Я навернуся до вас [...] наверніться від злих шляхів ваших і від злих діл ваших»

(Зах 1,3-4). Без Бога-Слова всі люди цього лихого світу поставали безумними, бо Слово Боже правильно гласить: «Погублю мудрість мудреців і розум розумних відверну». Літають, їздять, укладають різні пакти, договори, союзи, об'єднання, співпраці і т. ін. і кричать: «Мир, мир!», а миру немає; і всі без пам'яті готуються до війни. Думають когось побороти; комусь яму копають, а не знають, що самі в ту яму впадуть: ото праведний суд Божий; так і буде, Бог слова Своїх слуг утверджує. А тому те, що нам відомо, що нам Бог відкриває – ми, свідки Божі, ні перед ким не приховуємо, а всіх просимо: наверніться щирим серцем до Бога, до Його Слова, тоді самі побачите і зрозумієте. Але де ж гордий і бундючний у своєму серці обернеться до Бога-Слова, коли він думає, що знає все, і книгу святу, книгу Божу, Книгу Життя вічного не цінує, і зі Слова Божого насміхається. О, буде вам великий стид і сором, і місця вам не знайдеться ніде.

Господь так говорить: «До кого Мені говорити і кого напоумлювати, щоб слухали? Ось, вухо у них необрізане, і вони не можуть слухати; ось, слово Господнє в них у посміянні; воно неприємне їм. Тому Я переповнений люттю Господньою, не можу тримати її у Собі; виллю її на дітей на вулиці і на зібрання юнаків; узяті будуть чоловік із дружиною, літній із тим, хто віджив літа. І доми їхні перейдуть до інших, також поля і дружини; тому що Я простягну руку Мою на жителів цієї землі, — говорить Господь. — Бо від малого до великого, кожен із них відданий користолюбству, і від пророка до священника — усі діють облудно; лікують рани народу Мого легковажно, говорячи: «Мир! Мир!», а миру немає. Чи соромляться вони, роблячи мерзоти? Ні, ніскільки не соромляться і не червоніють. За те впадуть між убитими, і під час відвідування Мого будуть повалені», — говорить Господь.

[...] І поставив Я вартових над вами, *сказавши*: «Слухайте звук труби». Але вони сказали: «Не будемо слухати». Отже, слухайте, народи, і знай, зібрання, що з ними буде. Слухай, земле: ось, Я приведу на народ цей згубу, плід помислів їх; бо вони слів Моїх не слухали і закон Мій відкинули» (Єр 6,10-15.17-19).

Сьогодні ми бачимо і чуємо, як пручаються різні політики в усіх державах, хочуть підперти цей світ (порядок, правління), а він усе-таки валиться і на віки вічні щезне, пропаде з великим шумом. Приклад: «І один сильний ангел узяв камінь, подібний до великого жорна, і кинув у море, кажучи: «З такою швидкістю повержений буде Вавилон, велике місто, і вже не буде його» (Одрк 18,21). «Вавилон» — змішання всього в купу: богослужінь, молитов, святощів різних, співів набожних разом з усякими обідами, пиятикою, музикою, танцями, перелюбом, бунтом і всяким іншим безчинством, що в ньому беруть участь правителі як світські, так і «звані» духовні, — хто знає якого духа (звичайно, злого диявольського духа). «Велике місто» — цей увесь устрій, порядок, правління.

Тепер День Господній, день великий. Для одних – славний, а для інших – страшний. День примирення Господнього і день помсти Бога нашого. І ми свідчимо всім людям і просимо всіх: як великих, так і малих, як високих, так і низьких, як далеких, так і близьких – примиріться з вічним Богом, Його Словом і один з одним, то побачите світ Божий. Ба більше звертаємося ми до правителів, суддів, керівників, учителів і до всіх можновладців: «Вам це треба знати, так бо написано: «Усяка душа нехай підкоряється вищій владі, бо немає влади не від Бога; існуючі ж власті поставлені Богом» (Рим 13,1, читай також вірш 2-й). Ви, владолюбці, цим задоволені, що так написано, але написано ще й інше про вас: «Від Господа дана вам держава, і сила — від Вишнього, Який дослідить ваші діла і випробує наміри. Бо ви, будучи служителями Його царства, не судили справедливо, не дотримувалися закону і не чинили за волею Божою. Страшно і скоро Він явиться вам, — і суворий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні сильно будуть покарані» (Прем 6,3-6)».

Не сотвори собі кумира
ні на землі, ні в небесах!
Так повелів Владика всього,
коли в черствіючих серцях
були і сумніви й зневіра,
про того, хто створив людину,
про джерело життя живущих,
і про правителя всіх сущих.
І стали всі ми забувати:
і звідки все і як постало,
не намагаємось дізнатись,
що так від нас давно пішло.
А всюди лиш нам дай забави:
в гулянні «танго» і «фокстротів»,
в розгулі п»янства і курінні,
в цинізмі жартів сороміцьких,
у різних іграх, і змаганнях,
які розпалюють бажання,
по кілька днів підряд.
Згадаймо краще ми про Того,
Хто вище всіх стоїть над нами,
і будем молитовно ми просити
щоб керував Він нашими мізками.
*Поет без «зовнішніх всіх знаків»
Слуга Христів, раб Божий Яків.*

Кумир чи ідол – це не тільки якийсь бездушний візерунок, це також чоловік чи жінка. Таких ідолів у всі часи багато, а сьогодні їх найбільше. Тому Бог говорить: «Не надійтеся на князів, на синів людських, у них нема спасіння. Вийде дух його і вернеться в землю свою; в той день загинуть усі помисли його» (Пс 146,3-4). Ото такі ідоли, як легальні, так і нелегальні, своїми улесливими хитрими промовами затягують, заманюють усякими фальшивими обіцянками темних людей (хто не знає Бога-Слова, той – темний, хоч би він осягнув і найвищу у цьому світі науку) у свої партії, блоки, товариства, організації, общини, секти, кооперації, корпорації і т. ін. Ідоли ті (голови різних спільнот) сіють велику ворожнечу і ненависть поміж собою, і між ними панує безбожність; і таке безбожництво називають святом. У такому святі беруть участь біскупи, ксьондзи, митрополити, священники, пастори, рабини і найрізноманітніших сект проповідники. А чи хоч один із них відкрив коли уста свої і сказав: «Це не свято, а гидота»? Того ще не чути. А Господь говорить так: «Бо уста священника повинні зберігати відання, і закону шукають з уст його, тому що він вісник Господа Саваофа» (Мал 2,7). «Вони (священники – С.Б.) повинні навчати народ Мій відрізняти святе від несвятого і пояснювати їм (людям – С.Б.), що нечисте і що чисте. При спірних справах вони повинні бути присутніми у суді, і за уставом Моїм судити їх, і зберігати закони Мої і постанови Мої про всі свята Мої, і свято зберігати суботи Мої» (Єз 44,23-24). «Отже, ми — посланці від імені Христового і мовби сам Бог умовляє (вас – С.Б.) через нас; від імені Христового просимо: «Примиріться з Богом» (2 Кор 5,20).

Просимо вас: покиньте гризню, сварки, заздрість і всілякий поділ, а з'єднаймося всі до купи, бо Бог не сотворив ні поляка, ні українця, ні жида, ні німця, а сотворив Бог людину, щоб вона жила, користувалася всім добром і Творця свого благословила. Женімо від себе всіх ідолів-брехунів, а приймімо науку Христову, що дає мир, спокій, радість і свободу. «Отже, якщо Син визволить вас, то справді будете вільними» (Ін 8,36). А ніхто інший нас не звільнить: жодні блоки, держави, партії, жодні соціалісти чи демократи, комуністи чи анархісти і ніякі інші, бо всякий поділ – від диявола-сатани, противника Божого.

Ходімо всі до Христа Ісуса, тоді відбіжить від нас уся та спокуса.

Видавець і редактор *Стефан Бохонюк*